

استفاده از مولتی آنزیم کمین در جیره غذایی ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) و اثرات آن بر شاخص‌های رشد و برخی از فاکتورهای بیوشیمیایی خون

- **مهرداد عادلیان***: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط‌زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۸۷-۴۹۱۷۵
- **محمدرضا ایمان‌پور**: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط‌زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۸۷-۴۹۱۷۵
- **وحید تقی‌زاده**: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط‌زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۸۷-۴۹۱۷۵
- **محمد مازندرانی**: گروه شیلات، دانشکده شیلات و محیط‌زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صندوق پستی: ۴۸۷-۴۹۱۷۵

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۳ تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۹۳

چکیده

آنزیم‌ها می‌توانند اثرات فاکتورهای ضد تغذیه ای را از بین ببرند و سبب بهبود عملکرد رشد ماهی شوند. هدف از این پژوهش، به کارگیری مولتی آنزیم کمین در جیره غذایی و بررسی اثرات آن بر فاکتورهای رشد و برخی از پارامترهای بیوشیمیایی خون ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) بوده است. این آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی در پنج تیمار و سه تکرار انجام شد و مولتی آنزیم (کمین®)، هرتالز، بلژیک) در ۵ سطح ۰، ۲۵۰، ۵۰۰، ۷۵۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم غذا، به جیره غذایی اضافه شد و به مدت ۸ هفته به ماهی‌ها جیره‌های آزمایشی داده شد و فاکتورهای رشد شامل: افزایش وزن (WG)، نرخ رشد ویژه (SGR)، ضریب تبدیل غذایی (FCR)، درصد افزایش وزن بدن (WGP)، شاخص وضعیت (CF) و راندمان پروتئین (PER) مورد بررسی قرار گرفت. از فاکتورهای بیوشیمیایی خون میزان آلبومین، کلسیم، گلوکز و پروتئین کل اندازه‌گیری و بررسی شد. تیمارهای مختلف در شاخص وضعیت (CF) تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند ($P > 0/05$). اما در افزایش وزن (WG)، نرخ رشد ویژه (SGR) و ضریب تبدیل غذایی (FCR)، سطوح آنزیمی ۵۰۰، ۷۵۰ و ۱۰۰۰ (میلی گرم بر کیلوگرم) با گروه شاهد تفاوت معنی‌داری داشتند ($P < 0/05$). کلسیم در سطح آنزیمی ۵۰۰ (میلی گرم بر کیلوگرم) با گروه شاهد دارای تفاوت معنی‌داری بود ($P < 0/05$) اما در پروتئین کل، آلبومین و گلوکز، سطوح مختلف آنزیمی با گروه شاهد تفاوت معنی‌داری نداشتند ($P > 0/05$).

کلمات کلیدی: شاخص‌های رشد، فاکتورهای بیوشیمیایی خون، مولتی آنزیم کمین، ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*)



مقدمه

به کارگیری مولتی آنزیم کمین در جیره غذایی و کمک به دستگاہ گوارش این ماهی و بررسی اثرات آن بر فاکتورهای رشد است. هدف دیگری که این پژوهش دنبال می کند این است که آیا این مولتی آنزیم، پارامترهای بیوشیمیایی خون (کلسیم، آلبومین، پروتئین کل و گلوکز) ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) را تحت تاثیر قرار می دهد؟

مواد و روش ها

ماهی و شرایط آزمایش: این آزمایش به صورت طرح کاملاً تصادفی در ۵ تیمار و ۳ تکرار در سالن تحقیقات آبی پروری شهید ناصر فضلی برآبادی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان انجام شد. ماهی ها از مرکز تکثیر و پرورش شهید مرجانی خریداری شدند و به مرکز تحقیقات آورده شدند. ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) پس از مواجهه با حمام آب نمک ۲٪ در ۱۵ آکواریم توزیع شدند. در هر آکواریم ۱۰ ماهی با میانگین وزنی $7/52 \pm 0/07$ گرم قرار داده شدند. هر آکواریم تا حجم ۴۰ لیتر پر شد و دما در 25 ± 1 درجه سانتی گراد تنظیم شد. هوادهی تا حد ممکن انجام شد. ماهی ها به میزان ۳٪ وزن بدن و روزی ۲ بار در ساعت ۹ و ۱۶ تغذیه شدند. جهت آداپته کردن ماهی ها، همه آن ها به مدت یک هفته از جیره غذایی بدون آنزیم تغذیه شدند و بعد از آن به ماهی ها به مدت ۸ هفته جیره های آزمایشی داده شد. هیچ گونه تلفاتی در طول آزمایش مشاهده نشد. ماهی ها هر دو هفته یکبار توزین می شدند و میزان غذا، مطابق با افزایش وزن تنظیم می شد.

افزودن آنزیم به جیره غذایی: برای انجام این آزمایش از جیره تجاری (انرژی 4EF3001 تایلند) استفاده شد و مولتی آنزیم (کمین®، هرناتلر، بلژیک) در ۵ تیمار ۰، ۲۵۰، ۵۰۰، ۷۵۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم غذا، به جیره غذایی اضافه شد. برای این کار، مولتی آنزیم با استفاده از ترازوی دیجیتال با دقت یک ده هزارم گرم توزین شد و بعد از آن هر گروه توزین شده، به صورت جداگانه در آب حل شد و سپس با استفاده از افشانه بر روی غذا اسپری شد. برای این که آب شوئی به حداقل برسد، پودر ژله (به میزان ۲٪) به آب اضافه گردید و زمانی که پودر ژله کاملاً در آب حل شد، با استفاده از افشانه بر روی غذاهایی که مولتی آنزیم به آن اضافه شده بود، اسپری شد (پودر ژله در همه گروه ها به میزان برابر استفاده شد و همین مقدار به گروه شاهد نیز اضافه گردید). مولتی آنزیم کمین دارای ۱۰ آنزیم فیتاز، لیپاز، زایلاناز، پروتئاز، بتاگلوکاناز، آلفا آمیلاز، پنتوسوناز، همی سلولاز، سلولاز و پکتیناز است.

داده های به دست آمده از ماهیان نشان می دهد اگرچه آنزیم های گوارشی مورد مطالعه، از نظر کیفی شبیه به سایر مهره داران است اما فرآیندهای گوارشی در ماهیان کم تر از پستانداران است (Hidalgo و همکاران، ۱۹۹۹). با گسترش محصولات آنزیمی حاوی اجزاء اختصاصی، استفاده از آنزیم ها برای بهبود وضعیت تغذیه که نیاز به توجه بیشتری دارد، ضروری به نظر می رسد. از سال ۱۹۲۰ محققین تاثیرات مفید آنزیم ها را بر روی مواد غذایی طیور به ویژه غذاهایی که حاوی دانه های غلات با ترکیب بالایی از فیبر هستند را مشاهده نموده اند. آنزیم های تجاری به طور خاص، ترکیبی از چندین نوع آنزیم می باشند که بر روی انواع مختلفی از اجزاء تشکیل دهنده مواد غذایی، مؤثر می باشند (Ritz و همکاران، ۱۹۹۵؛ Pettersson و Aman، ۱۹۸۹؛ Moran و McGinnis، ۱۹۶۸؛ Hastings، ۱۹۴۶). هم چنین آنزیم ها می توانند اثرات فاکتورهای ضد تغذیه ای را از بین ببرند و سبب بهبود عملکرد ماهی شوند (Soltan، ۲۰۰۹؛ Carter و Farhangi، ۲۰۰۷). اخیراً آنزیم ها به عنوان افزودنی به جیره غذایی حیوانات، در سراسر جهان به طور گسترده استفاده می شود (Selvaraj و Felix، ۲۰۰۴؛ Forster و همکاران، ۱۹۹۹). مطالعات مختلفی در زمینه آنزیم و مولتی آنزیم و اثرات آن بر فاکتورهای رشد در ماهی ها صورت گرفته است، کپور ماهیان انگشت قد (*Cyprinus carpio*) (Bogut و همکاران، ۱۹۹۵)، هیبرید تیلپیا (*Oerochromis nioticus* × Lin) (O. aureus و همکاران، ۲۰۰۷)، گربه ماهی افریقایی (*Clarias gariepinus*) (Turan و Yildirim، ۲۰۱۰) و ماهی آزاد خزر (*salmo trutta caspius*) (Zamini و همکاران، ۲۰۱۲). هم چنین مطالعات مختلفی در زمینه آنزیم و جیره غذایی اثرات آن بر خصوصیات خون وجود دارد، کیفیت و کمیت جیره غذایی می تواند بر خصوصیات خون تاثیر گذار باشد (Hoseinifar و همکاران، ۲۰۱۱). جیره غذایی گیاهی پارامترهای بیوشیمیایی ماهی *Seabass* (*Lates calcarifer*) را تغییر می دهد (LU و همکاران، ۲۰۰۹). Ghomi و همکاران (۲۰۱۲) اثرات مولتی آنزیم کمین بر پارامترهای بیوشیمیایی خون فیل ماهی (*Huso huso*) را مورد بررسی قرار دادند. Mohammadbeygi و همکاران (۲۰۱۳) اثرات آنزیم اندو بتا گلوکاناز بر فاکتورهای خونی ماهی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) را بررسی کردند.

مطالعات اندکی در زمینه افزودن آنزیم به جیره غذایی ماهی کپور معمولی وجود دارد، بنابراین هدف از این پژوهش،



میزان آلومین، کلسیم، گلوکز و پروتئین کل به وسیله کیت‌های کلینیکی تجاری (پارس آزمون، ایران) اندازه‌گیری شد.

آنالیز داده‌ها: داده‌های حاصل از این پژوهش به وسیله نرم‌افزار SPSS ۱۷، با استفاده از آزمون آنالیز واریانس یک‌طرفه (One-Way ANOVA) مورد بررسی قرار گرفتند و برای مقایسه میانگین بین تیمارها، از آزمون دانکن استفاده شد ($P < 0.05$).

نتایج

فاکتورهای رشد: همان‌طور که جدول ۱ نشان می‌دهد، میزان رشد در گروه شاهد، سطح ۱، سطح ۲، سطح ۳ و سطح ۴ به ترتیب ۰.۲۳، ۰.۳۴، ۰.۱۱/۹۵، ۰.۳۸ و ۰.۴۹ بود که سطوح ۲، ۳ و ۴ با گروه شاهد دارای تفاوت معنی‌دار بودند ($P < 0.05$). اما سطح ۲ غیر از راندمان پروتئین، در بقیه شاخص‌ها، با گروه شاهد تفاوت معنی‌داری نداشت ($P > 0.05$). نرخ رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی و درصد افزایش وزن بدن نیز مانند میزان رشد، سطوح ۲، ۳ و ۴ با گروه شاهد دارای تفاوت معنی‌دار بودند ($P < 0.05$). میزان راندمان پروتئین همه سطوح آزمی با گروه شاهد تفاوت معنی‌داری بود ($P < 0.05$). اما شاخص وضعیت در گروه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند ($P > 0.05$). مانند میزان رشد، سطوح ۲، ۳ و ۴ با گروه شاهد دارای تفاوت معنی‌داری بودند ($P < 0.05$). میزان راندمان پروتئین همه سطوح آزمی با گروه شاهد تفاوت معنی‌داری بود ($P < 0.05$). اما شاخص وضعیت در گروه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند ($P > 0.05$).

محاسبه فاکتورهای رشد: در هر گروه، وزن اولیه و وزن نهایی ماهی‌ها به صورت تک‌تک اندازه‌گیری شد و رشد (WG)، نرخ رشد ویژه (SGR)، ضریب تبدیل غذایی (FCR)، درصد افزایش وزن بدن (WGP)، شاخص وضعیت (CF) و راندمان پروتئین (PER) طبق کستل و تیوز (1980) به صورت ذیل محاسبه شد:

$$\text{رشد (WG)} = W_f - W_i$$

W_i وزن نهایی و W_f وزن اولیه (گرم)

$$\text{نرخ رشد ویژه (SGR)} = \frac{\ln W_f - \ln W_i}{t} \times 100$$

t مدت آزمایش (روز)

$$\text{ضریب تبدیل غذایی (FCR)} = \frac{F}{W_f - W_i}$$

F وزن خشک غذای داده شده (گرم)

$$\text{درصد افزایش وزن بدن (WGP)} = \frac{W_f - W_i}{W_i} \times 100$$

$$\text{شاخص وضعیت (CF)} = \frac{W}{L^3} \times 100$$

L طول (سانتی‌متر)

$$\text{راندمان پروتئین (PER)} = \frac{W_f - W_i}{P}$$

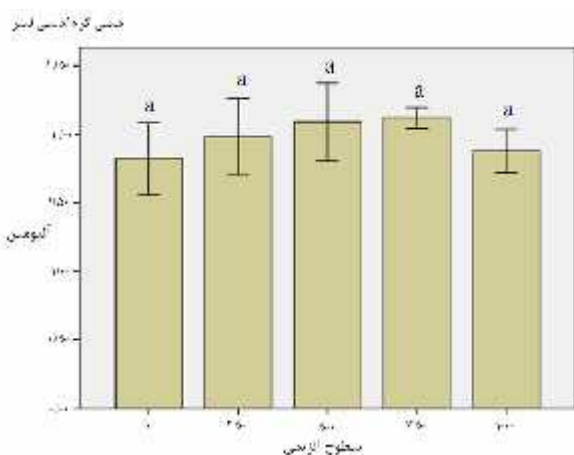
P پروتئین داده شده (گرم)

آنالیز خون: در پایان هشتمین هفته از آزمایش، ۷ ماهی از هر آکواریوم انتخاب شد و در عصاره گل میخک بی‌هوش شدند و به وسیله قطع ساقه دمی از آن‌ها خون‌گیری شد و در تیوپ‌های ۲ میلی‌لیتری برای آنالیزهای بیوشیمیایی قرار داده شدند در ۳۰۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ شدند و سرم خون جداسازی شد و در تیوپ‌های استریل قرار داده شد.

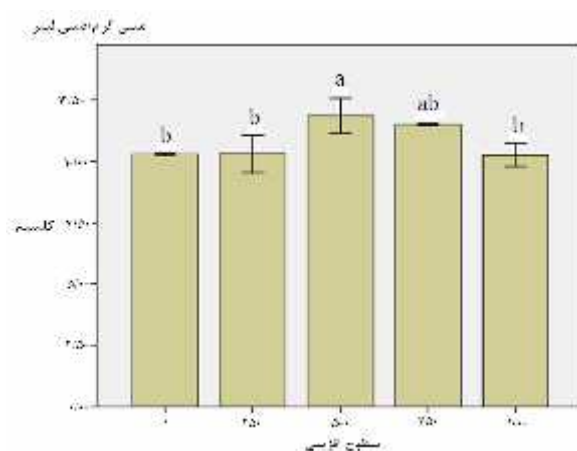
جدول ۱: میزان GSI اثر سطوح مختلف آزمون کمین بر فاکتورهای رشد

گروه‌های آزمی (میلی گرم در کیلوگرم)	وزن اولیه (گرم)	وزن ثانویه (گرم)	طول اولیه (سانتی‌متر)	طول ثانویه (سانتی‌متر)	رشد (WG) (گرم)	نرخ رشد ویژه (SGR) (درصد/روز)	ضریب تبدیل غذایی (FCR)	درصد افزایش وزن بدن (WGP) (%)	شاخص وضعیت (CF) (%)	راندمان پروتئین (PER)
شاهد (۰)	۷/۴۴±۰/۰۱	۱۷/۶۷±۰/۰۷	۷/۴۵±۰/۰۶	۹/۸۴±۰/۱۲	۱۰/۲۳±۰/۰۳ ^{b*}	۱/۵۴±۰/۰۴ ^c	۱/۸۶±۰/۰۲ ^a	۱۳۷/۵۷±۳/۲۸ ^c	۱/۸۹±۰/۰۶ ^a	۱/۳۱±۰/۰۱ ^b
سطح ۱ (۲۵۰)	۷/۵۶±۰/۰۳	۱۸/۹۰±۰/۴۳	۷/۵۱±۰/۰۹	۹/۹۹±۰/۱۱	۱۱/۳۴±۰/۳۱ ^{ab}	۱/۶۰±۰/۰۵ ^{bc}	۱/۷۰±۰/۰۷ ^{ab}	۱۴۵/۵۲±۴/۰۳ ^{bc}	۱/۸۷±۰/۰۲ ^a	۱/۴۳±۰/۰۳ ^a
سطح ۲ (۵۰۰)	۷/۵۳±۰/۰۶	۱۹/۴۸±۰/۳۹	۷/۴۶±۰/۰۵	۱۰/۰۲±۰/۰۶	۱۱/۹۵±۰/۲۳ ^a	۱/۶۸±۰/۰۴ ^{ab}	۱/۶۴±۰/۰۳ ^{bc}	۱۵۷/۶۵±۳/۴۴ ^{ab}	۱/۸۷±۰/۰۴ ^a	۱/۵۰±۰/۰۲ ^a
سطح ۳ (۷۵۰)	۷/۵۹±۰/۰۹	۱۹/۹۷±۰/۵۴	۷/۵۲±۰/۱۲	۱۰/۰۱±۰/۲۴	۱۲/۳۸±۰/۳۷ ^a	۱/۷۲±۰/۰۶ ^{ab}	۱/۶۲±۰/۰۱ ^{bc}	۱۶۲/۷۴±۶/۸۹ ^{ab}	۱/۸۹±۰/۰۷ ^a	۱/۵۵±۰/۰۳ ^a
سطح ۴ (۱۰۰۰)	۷/۴۶±۰/۰۵	۱۹/۹۵±۰/۷۶	۷/۴۹±۰/۱۵	۱۰/۲۱±۰/۲۲	۱۲/۴۹±۰/۶۵ ^a	۱/۷۴±۰/۰۹ ^a	۱/۵۰±۰/۰۶ ^c	۱۶۶/۶۴±۸/۴۰ ^a	۱/۸۴±۰/۰۱ ^a	۱/۵۶±۰/۰۶ ^a

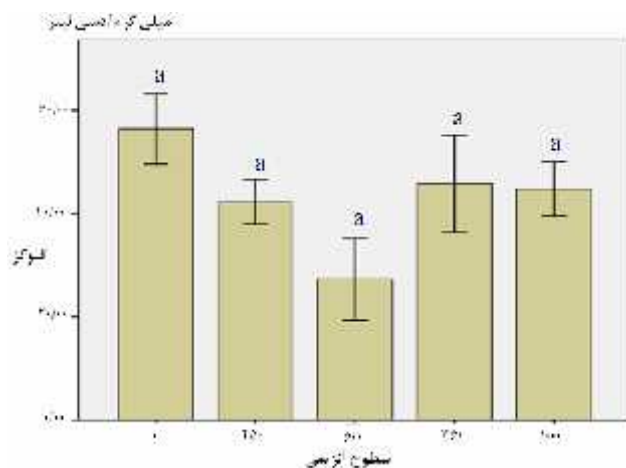
*حروف انگلیسی غیر مشترک در هر ستون، نشانه تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ می‌باشد. داده‌ها به صورت میانگین ± انحراف معیار می‌باشد.



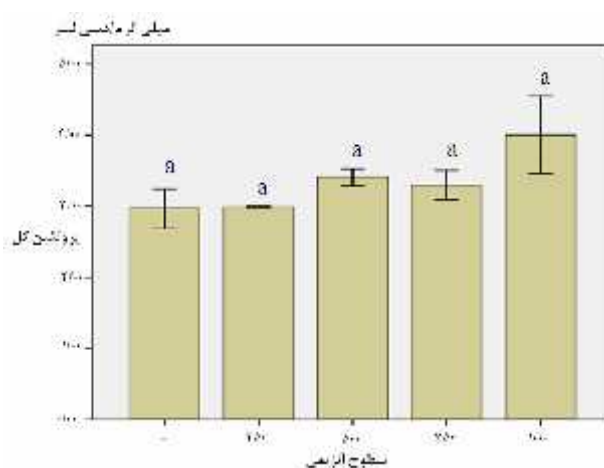
شکل ۲: نمودار اثر سطوح مختلف آنزیم بر آلبومین خون



شکل ۱: نمودار اثر سطوح مختلف آنزیم بر کلسیم خون



شکل ۴: نمودار اثر سطوح مختلف آنزیم بر گلوکز خون



شکل ۳: نمودار اثر سطوح مختلف آنزیم بر پروتئین کل خون

حروف انگلیسی یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح ۰/۰۵ می باشد. داده‌ها به صورت میانگین ± انحراف معیار می باشد.

رشد (WG) افزایش یافت و بهترین میزان رشد را گروه تغذیه شده با ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره غذایی داشت. در بررسی که توسط Bogut و همکاران (۱۹۹۵) انجام شد نشان می‌دهد که استفاده از مولتی آنزیم در جیره غذایی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) به میزان ۱/۵ گرم بر کیلوگرم جیره غذایی می‌تواند به‌طور معنی‌داری سبب افزایش رشد شود. پژوهش‌های Ghomi و همکاران (۲۰۱۱) نشان داد که استفاده از مولتی آنزیم کمین در جیره غذایی فیل‌ماهی (*Huso huso*) در سطح آنزیمی ۲۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره غذایی بهترین میزان رشد را ایجاد می‌کند. بررسی‌های Farhangi و Carter (۲۰۰۷) نشان داد که استفاده از مولتی آنزیم در جیره غذایی ماهی قزل‌آلا (*Oncorhynchus mykiss*) به‌طور معنی‌داری سبب افزایش رشد

فاکتورهای بیوشیمیایی خون: با توجه به شکل ۱ (کلسیم

خون)، تنها گروه تغذیه شده با ۵۰۰ میلی‌گرم آنزیم بر کیلوگرم از جیره غذایی، دارای تفاوت معنی‌دار با گروه شاهد بود ($P < 0.05$) و سایر سطوح آنزیمی تفاوت معنی‌داری با گروه شاهد نداشتند ($P > 0.05$). شکل ۲ آلبومین خون را نشان می‌دهد که هیچ‌یک از گروه‌ها تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند ($P > 0.05$). شکل‌های ۳ و ۴ به ترتیب پروتئین کل خون و گلوکز خون را نشان می‌دهند که هیچ‌یک از گروه‌ها تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند ($P > 0.05$).

بحث

۱- ایده شاخص‌های رشد: (الف) رشد: در طی این بررسی مشخص شد که با افزایش میزان آنزیم موجود در جیره غذایی،



جیره غذایی هیبرید ماهی تیلایا (*Oreochromis niloticus*) × *O. aureus*) سبب افزایش ابقای پروتئین می‌شود.

۲- فاکتورهای بیوشیمیایی خون: الف) کلسیم خون:

در پژوهش حاضر، بیش‌ترین میزان کلسیم خون در تیمار تغذیه شده با ۵۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم آنزیم در جیره غذایی مشاهده شد ($P < 0.05$). اما سطوح بالاتر از مولتی آنزیم با گروه شاهد تفاوت معنی‌داری نداشتند ($P > 0.05$). در منابع پژوهشی در زمینه اثرات آنزیم بر کلسیم خون یافت نشد.

ب) آلومین خون: در پژوهش حاضر، میزان آلومین

خون در هیچ‌یک از گروه‌ها تفاوت معنی‌داری با هم نداشتند ($P > 0.05$). اما پژوهش Mohammadbeygi و همکاران (۲۰۱۲) نشان می‌دهد که استفاده از آنزیم در جیره غذایی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) به مقدار ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم از جیره غذایی به‌طور معنی‌داری سبب افزایش آلومین خون می‌شود.

پ) پروتئین کل خون: سطوح پروتئین کل خون، عموماً

به‌عنوان یک ابزار تشخیصی و آزمایشی ارزشمند جهت تشخیص وضعیت فیزیولوژیکی عمومی ماهی استفاده می‌شود (De Pedro و همکاران، ۲۰۰۵). در پژوهش حاضر، اگرچه استفاده از مولتی آنزیم در سطح ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم جیره غذایی بیش‌ترین میزان پروتئین خون را نشان می‌دهد اما تفاوت معنی‌داری با گروه شاهد و سایر گروه‌ها نداشت ($P > 0.05$). اما Mohammadbeygi و همکاران (۲۰۱۲) نشان دادند که استفاده از آنزیم در جیره غذایی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) سبب کاهش پروتئین کل می‌شود. Ghomi و همکاران (۲۰۱۲) در طی بررسی‌های خود نشان دادند که استفاده از آنزیم در سطح ۷۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم در جیره غذایی فیل‌ماهی (*Huso huso*) به‌طور معنی‌داری سبب افزایش پروتئین خون می‌شود.

ت) گلوکز خون: اگرچه گروه شاهد بیش‌ترین میزان

گلوکز را نشان می‌دهد اما هیچ‌یک از گروه‌ها با یکدیگر تفاوت معنی‌داری نداشتند ($P > 0.05$). بررسی‌های Ogu و Göncüoğlu (۲۰۱۱) نشان می‌دهد که به‌کارگیری آنزیم تأثیری بر گلوکز خون ندارد که این با پژوهش حاضر مطابقت دارد. اما پژوهش‌های Mohammadbeygi و همکاران (۲۰۱۲) نشان می‌دهد که با افزودن آنزیم به جیره غذایی کپور معمولی (*Cyprinus carpio*) میزان گلوکز خون کاهش می‌یابد که علت آن افزایش زمان عبور مواد غذایی از روده و تاخیر در جذب گلوکز و افزایش ترشحات پانکراسی است که در نتیجه گلوکز خون کاهش می‌یابد (Sinha و همکاران، ۲۰۱۱). Yuan و همکاران (۲۰۰۸) نشان دادند که

می‌شود. پس می‌توان بیان نمود افزودن آنزیم به جیره غذایی می‌تواند سبب افزایش رشد شود.

ب) نرخ رشد ویژه: در پژوهش حاضر، بیش‌ترین نرخ رشد

ویژه در سطح آنزیمی ۱۰۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم می‌باشد. پژوهش‌های Yildirim و Turan (۲۰۱۰) نشان داد که استفاده از ۷۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم آنزیم در جیره غذایی گربه‌ماهی آفریقای (*Clarias gariepinus*) بیش‌ترین نرخ رشد ویژه را ایجاد می‌کند که این میزان آنزیم، بیش‌ترین مقدار استفاده شده در آن پژوهش بوده است بنابراین به‌نظر می‌رسد اگر از سطوح بالاتری از آنزیم استفاده می‌کردند، نرخ رشد ویژه بیش‌تری را ایجاد می‌کرد.

پ) ضریب تبدیل غذایی: در پژوهش حاضر، کم‌ترین

ضریب تبدیل غذایی را سطح آنزیمی (سطح ۴) نشان می‌دهد. بررسی‌های Yildirim و Turan (۲۰۱۰) نشان داد که استفاده از ۷۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم آنزیم در جیره غذایی گربه‌ماهی آفریقای (*Clarias gariepinus*) کم‌ترین ضریب تبدیل غذایی را ایجاد می‌کند. در تحقیقی که Ghomi و همکاران (۲۰۱۱) انجام داده‌اند بیان می‌کند که ۲۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم آنزیم در جیره غذایی فیل‌ماهی (*Huso huso*) کم‌ترین میزان ضریب تبدیل غذایی را نشان می‌دهد. تبریزی و همکاران (۱۳۹۰) در پژوهشی که از مولتی آنزیم در جیره غذایی قزل‌آلا (*Oncorhynchus mykiss*) استفاده کرده است، میزان ضریب تبدیل غذایی در بین گروه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری نشان نمی‌دهد که این با یافته‌های موجود تفاوت دارد. شاید افزودن آنزیم به جیره غذایی و اثرگذاری آن به‌نوعی مربوط به دما باشد. چون یکی از پارامترهایی که بر فعالیت آنزیم‌ها اثر می‌گذارد، دما است. بنابراین پژوهش‌هایی که پیشنهاد می‌شود این است که بر علاوه بر افزودن آنزیم به جیره غذایی، اثرات دما نیز مورد بررسی قرار بگیرد.

ت) شاخص وضعیت: در پژوهش حاضر، در گروه‌های

مختلف شاخص وضعیت تفاوت معنی‌داری را نشان نمی‌دهد ($P > 0.05$). اما قبادی و همکاران (۱۳۸۸) در پژوهش‌های خود نشان داد که استفاده از مکمل آنزیمی در جیره غذایی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) سبب بهبود شاخص وضعیت می‌شود. در این قسمت پیشنهاد می‌شود که اثرات آنزیم بر شاخص وضعیت، در ماهیان مختلف مورد بررسی قرار گیرد.

ث) راندمان پروتئین: در پژوهش حاضر، استفاده از مولتی

آنزیم حتی در کم‌ترین سطح (سطح ۱) به‌طور معنی‌داری راندمان پروتئین را افزایش می‌دهد ($P < 0.05$). Lin و همکاران (۲۰۰۷) در بررسی‌های خود نشان دادند که استفاده از مولتی آنزیم در



- Biochemical Parameters of Juvenile Beluga (*Huso Huso*) Fed Oligofructose. *Fish Physiology and Biochemistry*. Vol. 37, No. 1, pp: 91-96.
12. Lin, S.; Mai, K. and Tan, B., 2007. Effects of Exogenous Enzyme Supplementation in Diets on Growth and Feed Utilization in Tilapia, *Oreochromis niloticus* × *O. aureus*. *Aqua. Res.* Vol. 38, pp: 1645-1653.
 13. Lu, X.; Lin, H.Z.; Li, Z.J.; Yuan, F.H. and Yang, Q.B., 2009. Effect of Dietary Chinese Herbal Medicines on Hematological and Blood Biochemical Indices in Cultured Seabass Lates Calarifer. *Journal of Dalian Fisheries University*. Vol. 3, pp: 19.
 14. Mohammadbeygi, M.; Imanpour, M.R.; Taghizadeh, V. and Shabani, A., 2012. The Application of Exogenous β -Glucanase in Barley Based Diet and Its Effects on Some Hematological Parameters of Common Carp (*Cyprinus Carpio*). *World Applied Sciences Journal*. Vol. 20, No. 11, pp: 1466-1471.
 15. Mohammadbeygi, M.; Imanpour, M.R.; Taghizadeh, V. and Shabani, A., 2013. Endo 1-3 (4) Beta-glucanasesupplementation of Barley Based Diet and Its Effect on Some Hematological Parameters of Common Carp. *Global Veterinaria*. Vol. 1, No. 3, pp: 4.
 16. Moran, E.T. and McGinnis, J., 1968. Growth of Chicks and Turkey Poults Fed Western Barley and Corn Grain-based Rations: Effect of Autoclaving on Supplemental Enzyme Requirement and Asymmetry of Antibiotic Response Between Grains. *Pou. Sci.* Vol. 47, pp: 152-158.
 17. Oguz, M.N.; Oguz, F.K. and Göncüoğlu, E., 2011. The Effect of Dehulled Barley on Performance and Some Blood Parameters on Quails. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dergisi*. Vol. 22, No. 3, pp: 175-179.
 18. De Pedro, N.; Guijarro, A.I.; López-Patiño, M.A.; Martínez Álvarez, R. and Delgado, M.J., 2005. Daily and Seasonal Variations in Haematological and Blood Biochemical Parameters in the Tench, *Tinca Tinca Linnaeus*, 1758. *Aqua. Res.* Vol. 36, pp: 1185-1196.
 19. Pettersson, D. and Aman, P., 1989. Enzyme Supplementation of a Poultry Diet Containing Rye and Wheat. *British J. of Nut.* Vol. 62, No. 01, pp: 139-149.
 20. Ritz, C.W.; Hulet, R.M.; Self, B.B. and Denbow, D.M., 1995. Growth and Intestinal Morphology of Male Turkeys as Influenced by Dietary Supplementation of Amylase and Xylanase. *Poultry Science*, Vol. 74, No. 8, pp: 1329-1334.
 21. Sinha, A.K.; Kumar, V.; Makkar, H.P.S.; De Boeck, G. and Becker, K., 2011. Non-starch Polysaccharides and Their Role in Fish nutrition. A Review. *Food Chem.* Vol. 127, pp: 1409-1426.
 22. Soltan, M.A., 2009. Effect of Dietary Fish Meal Replacement by Poultry By-Product Meal with Different Grain Source and Enzyme Supplementation on Performance, Feces Recovery, Body Composition and Nutrient Balance of Nile Tilapia. *Pakistan Journal of Nutrition*. Vol. 8, No. 4, pp: 395-407.
 23. Yildirim, Y.B. and Turan, F., 2010. Effects of Exogenous Enzyme Supplementation in Diets on Growth and Feed Utilization in African Catfish, *Clarias Gariepinus*. *Journal of Animal and Veterinary Advances*. Vol. 9, No. 2, pp: 327-331.
 24. Yuan, J.; Yao, J.; Yang, F.; Yang, X.; Wan, X.; Han, J.; Wang, Y.; Chen, X.; Liu, Y. and Zhou, Z., 2008. Effects of Supplementing Different Levels of a Commercial Enzyme Complex on Performance, Nutrient Availability, Enzyme Activity and Gut Morphology of Broilers. *Asian Australasian Journal of animal sciences*. Vol. 21, No. 5, pp: 692.
 25. Zamini, A.; Kanani, H.; Esmaili, A.; Ramezani, S. and Zorie Zahara, S.J., 2012. Effects of Two Dietary Exogenous Multi-enzyme Supplementation, Natuzyme® and Beta-mannanase (Hemicell®), on Growth and Blood Parameters of Caspian Salmon (*Salmo Trutta Caspius*). *Comparative Clinical Pathology*. Vol. 23, pp: 187-192.
- به کارگیری آنزیم در سطح ۱۸۰ و ۳۶۰ میلی گرم بر کیلوگرم سبب افزایش گلوکز می شود که علت آن شکسته شدن پلی ساکاریدهای غیرنشاسته ای به پسماندهای کوچک گلوکز است.
- ## تشکر و قدردانی
- در این جا لازم است که از جناب آقای مهندس علی جافر که با تحمل زحمات فراوان حق زیادی در پژوهش های دانشجویان دارند، تشکر و سپاسگزاری شود.
- ## منابع
۱. قبادی، ش.؛ متین فر، ع.؛ نظامی، ش. و سلطانی، م.، ۱۳۸۸. عملکرد مکمل آنزیمی آویزیم بر جایگزینی آرد ماهی با آرد سویا و تاثیر آن بر رشد و بازماندگی قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*). *مجله علمی شیلات ایران*. سال ۳، شماره ۲، صفحات ۱۱ تا ۲۲.
 ۲. مرتضوی، س.؛ نجاتی، م.؛ نوناش، ش. و میرزایی، ح.، ۱۳۹۰. بررسی تاثیر سطوح مختلف مولتی آنزیم بر عملکرد و میزان بقا ماهیان قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) پرواری. *مجله پژوهش های بالینی دام های بزرگ*. دوره ۵، شماره ۱، صفحات ۴۹ تا ۵۵.
 3. Bogut, I.; Opačak, A. and Stević, I., 1995. The Influence of Polyzymes Added to the Food on the Growth of Carp Fingerlings (*Cyprinus Carpio L.*). *Aquaculture*. Vol. 129, No. 1, pp: 252.
 4. Castell, J.D. and Tiews, K., 1980. Report of the EIFAC, IUNS and ICES Working Group on Standardization of Methodology in Fish Nutrition research. (Hamburg, Germany, 21-23 March 1979). 417 p.
 5. Farhangi, M. and Carter, C.G., 2007. Effect of Enzyme Supplementation to Dehulled Lupin based Diets on Growth, Feed Efficiency, Nutrient Digestibility and Carcass Composition of Rainbow Trout, *Oncorhynchus Mykiss* (Walbaum). *Aquaculture Research*. Vol. 38, No. 12, pp: 1274-1282.
 6. Felix, N. and Selvaraj, S., 2004. Enzymes for Sustainable Aquaculture. *Aquaculture Asia*. Vol. 9, pp: 5-6.
 7. Forster, I.; Higgs, D.A.; Dosanjh, B.S.; Rowshandeli, M. and Parr, J., 1999. Potential for Dietary Phytase to Improve the Nutritive Value of Canola Protein Concentrate and Decrease Phosphorus Output in Rainbow Trout (*Oncorhynchus Mykiss*) Held in 11° C Fresh Water. *Aquaculture*. Vol. 179, pp: 109-125.
 8. Ghomi, M.R.; Shahriari, R.; Faghani Langroudi, H. and Nikoo, M., 2012. The Effects of Dietary Enzyme on Some Blood Biochemical Parameters of the Cultured Great Sturgeon *Huso Huso* Juveniles. *Comparative Clin. Path.* Vol. 21, pp: 201-204.
 9. Hastings, W.H., 1946. Enzyme Supplements to Poultry Feeds. *Poultry Science*. Vol. 25, No. 6, pp: 584-586.
 10. Hidalgo, M.C.; Urea, E. and Sanz, A., 1999. Comparative Study of Digestive Enzymes in Fish with Different Nutritional Habits. Proteolytic and Amylase Activities. *Aquaculture*. Vol. 170, No. 3, pp: 267-283.
 11. Hoseinifar, S.H.; Mirvaghefi, A.; Merrifield, D.L.; Mojazi Amiri, B.; Yelghi, S. and Darvish Bastami, K., 2011. The Study of Some Haematological and Serum

